

ارزیابی آلودگی آبهای زیرزمینی محدوده شهر کرمان

رضا حسن‌زاده^{۱*}، احمد عباس‌نژاد^۲، محمدعلی حمزه^۳

۱- کارشناس ارشد زمین‌شناسی زیست محیطی، دانشگاه شید باغ‌کرمان- مرکز بین‌المللی علوم، تکنولوژی پیشرفته و علوم محیطی

۲- استادیار بخش زمین‌شناسی دانشگاه شید باغ‌کرمان aabbas@mail.uk.ac.ir

۳- کارشناس ارشد زمین‌شناسی زیست محیطی، کارشناس مؤسسه ملی اقیانوس‌شناسی Hamzeh@inio.ac.ir

تاریخ دریافت: ۸۸/۵/۱ تاریخ پذیرش: ۸۹/۳/۳۱

چکیده

در این مقاله، آلودگی آبهای زیرزمینی محدوده شهر کرمان در اثر فلزات سنگین، املاح حاصل از سازندگان زمین‌شناسی منطقه و فعالیت‌های انسانی بررسی شد. نمونه بردازی از ۴۳ چاه پمپاژ در منطقه صورت پذیرفت و غلظت فلزات سنگین (Pb, Cu, Zn, Cd, Cr, Mn)، یون‌های اصلی (Na^+ , Mg^{2+} , Ca^{2+} , SO_4^{2-} , Cl^- , HCO_3^- و NO_3^-) به علاوه TDS, EC, pH با جذب اتمی کوره گرافیتی، تیتراسیون و پتانسیومتری در آنها سنجش شد. این غلظتها با عباره‌های استاندارد آب آشامیدنی و کشاورزی مقایسه شد. غلظت اکثر املاح عناصر جزئی و یون‌های اصلی افزایش چشمگیری در زیر شهر کرمان نشان دادند. نقشه‌های هم‌غلظت فلزات سنگین و یون‌های اصلی در آبهای زیرزمینی محدوده مورد مطالعه نشان داد غلظت عناصر جزئی سمی از جمله سرب، کادمیوم، کروم و منگنز در مرکز شهر بالاتر از حد مجاز آبهای آشامیدنی است که دلیل آن بر اساس ضرایب همسنگی برای عناصر سرب و کروم و منگنز آلودگی‌های انسانی و عنصر کادمیوم سازندگان زمین‌شناسی خاص موجود در منطقه است. همچنین غلظت برخی املاح مانند سولفات و نیترات در مرکز شهر از حد مجاز آبهای آشامیدنی فراتر رفته که در اثر آلودگی ناشی از فاضلاب شهری و سازندگان تبخیری موجود در زیر شهر کرمان است. غلظت عناصر مس و روی آلودگی چندانی در محدوده شهر کرمان نشان ندادند. شایان ذکر است که اکثر خاکهای کرمان حاوی مقادیر زیادی کانی‌های رسی و pH قلیابی بوده که باعث کاهش تحرك عناصر سمی و پاکسازی طبیعی محیط زیست شهری کرمان می‌شوند.

کلید واژه

فلزات سنگین، یون‌های اصلی، آب زیرزمینی، آلودگی، کرمان

سرآغاز

می‌رود (1993). آبهای زیرزمینی یگانه منبع تأمین آب برای میلیون‌ها نفر در جهان بوده و آلوده شدن آنها تأثیرات عمده‌ای بر سلامت انسان‌ها، فعالیت صنایع، کشاورزی و محیط زیست دارد (Jousma, et al., 1987).

متأسفانه به دلیل غیرقابل رویت بودن آبهای زیرزمینی، بسیاری از مردم در مورد اهمیت آنها و آثار زیانبار آلودگی محیط بر آنها آگاهی کافی ندارند (Davis, et al., 1994). فاضلاب‌های خانگی و صنعتی، رواناب‌های شهری، آبهای سور، معدنکاری، ترکیبات شیمیایی تولید شده به وسیله کارخانه‌ها و ذخیره سازی و حمل آنها و دفن غیربهداشتی و غیراصولی مواد زاید جامد از مهم‌ترین مباحث زمین‌شناسی زیست محیطی، بخصوص در مناطقی که آبهای سطحی وجود ندارند، یا ناچیز هستند، به شمار

در محیط‌های مختلف در اثر عوامل طبیعی و انسانی در محدوده کرمان بررسی می‌شود.

مواد و روشها محدوده مورد مطالعه

کرمان در محدوده عرض جغرافیایی ۳۰/۱۰-۳۰/۲۸ شمالی و طول ۱۸/۵۷-۵۷/۵۳ شرقی واقع شده است. متوسط میزان بارندگی در کرمان طی سالهای ۱۳۶۴ تا ۱۳۸۳ به میزان ۱۴۷ میلیمتر (حسن‌زاده، ۱۳۸۵)، رطوبت هوا ۳۱٪ و میزان درجه حرارت نیز بین ۴- تا ۴۰ درجه متغیر است (سازمان برنامه و بودجه، ۱۳۷۴). از این نظر این شهر را می‌توان جزء مناطق نیمه خشک و خشک طیقه‌بندی کرد. در اطراف شهر، رخمنون‌های سنگی مختلفی مانند آهک‌های ریفی کرتاسه، کنگلومراي کرمان با سن پالئوسن و رخمنون‌هایی از کنگلومراي جوان با سن نشوون مشاهده می‌شود (شکل شماره ۱) (حسن‌زاده، ۱۳۸۵).

ارتفاع متوسط کرمان از سطح دریا ۱۷۴۰ متر است (آب منطقه‌ای، ۱۳۸۴). سفره آب زیرزمینی دشت کرمان در رسوبات آبرفتی دوران چهارم قرار دارد که این رسوبات از حاشیه دشت به سمت مرکز به تدریج ریزدانه می‌شوند (سازمان برنامه و بودجه، ۱۳۷۴). کرمان در بخش شمالی دشت واقع شده است که جهت حرکت آبهای زیرزمینی از جنوب شرقی به شمال غرب داشت بوده و از زیر شهر کرمان می‌گذرد. بر اساس مطالعات ژئوفیزیکی و زمین‌شناسی، سفره آب زیرزمینی کرمان در محدوده عمقی ۱۵۰ تا ۲۰۰ متر قرار داشته و از شن، ماسه و قلوه سنگ (کنگلومراي سخت نشده) تشکیل یافته است (احمدی افزادی، ۱۳۸۱؛ راکشاب، ۱۳۵۷؛ Citra, 1965) بر طبق نقشه تراز آب دشت کرمان، منبع اصلی تغذیه سفره آب زیرزمینی دشت کرمان، آبهای نفوذی کوهستان‌های شرقی و جنوبی دست هستند.

نمونه‌برداری و تجزیه نمونه‌ها

نمونه‌برداری طی یک مرحله در محدوده زمانی ۷ روزه از ۴۳ چاه پمپاژ در منطقه انجام شد و با توجه به این که جهت جریان آب زیرزمینی در دشت کرمان بیشتر از جنوب شرق به سمت شمال غرب است از میان چاههای پمپاژ موجود در مناطق بالادست و پایین دست شهر و نیز در محدوده شهری، نمونه‌برداری به گونه‌ای انجام شد تا توزیع نمونه‌ها در نواحی بالا دست، بخش میانی و پایین دست سفره آب یکواخت باشد (شکل شماره ۱). برای نمونه‌برداری از ظروف پلی‌ایلن ۱/۵ لیتری برای هر نقطه ۲ ظرف استفاده شد،

Liptak, 2000; Laws, 2000) کشورهای در حال توسعه، بویژه شهرهایی که فاقد سیستم جمع‌آوری و تصفیه فاضلاب هستند، اجتناب‌ناپذیر است (Chilton, 1999). این خطر بخصوص در مناطق کارستی به دلیل وجود درز و شکاف زیاد و نفوذ پذیری فراوان از اهمیت فوق العاده‌ای برخوردار است (Davis, et al., 1994). به دلیل کمبود نزولات جوئی در محدوده کرمان و پایین رفتن سطح آب زیرزمینی که منجر به از بین رفتن منابع آبهای سطحی شده است، وجود منابع آب زیرزمینی از اهمیت خاصی برخوردار است.

یکی از مهم‌ترین گروه آلاینده‌های آبهای زیرزمینی که به طور طبیعی یا انسانی باعث آودگی آنها می‌شوند، عناصر جزئی و کمیاب سمی هستند.

این عناصر نقش چندانی در تشکیل پوسته زمین ندارند، اما اهمیت زیاد آنها در اقتصاد، بوم‌شناسی، کشاورزی، پزشکی، سه‌مین‌شناسی و بسیاری زمینه‌های دیگر کاملاً با فراوانی آنها در پوسته می‌تناسب است (Aiuppa, et al., 2005). این عناصر در ترکیبات مختلفی مانند یون‌های آزاد، ترکیبات پیچیده غیرآلی و آلی، گونه‌های فلزی در ترکیب با مواد آلی بزرگ مولکول (چربی‌ها، اسیدهای هیومیک، پلی‌ساقاریدها)، یا جذب شده توسط کانی‌های رسی و دیگر کلوریدها در محیط زیست وجود دارند و می‌توانند آثار زیانباری بر سلامت جامعه داشته باشند که تاکنون بسیاری از این آثار بر ما پوشیده مانده است (Bowie & Thornton, 1985).

متأسفانه با وجود افزایش توجه جهانی به ژئوشیمی زیست محیطی در مناطق شهری، تاکنون مطالعات چندانی در این زمینه، بخصوص با استفاده از سامانه اطلاعات جغرافیایی در کشور ما و به تبع آن شهر کرمان انجام نگرفته است. از جمله مطالعات انجام گرفته در این زمینه می‌توان به نعمتی‌پور (۱۳۶۹)، حمزه (۱۳۸۵) و حسن‌زاده (۱۳۸۵) اشاره کرد.

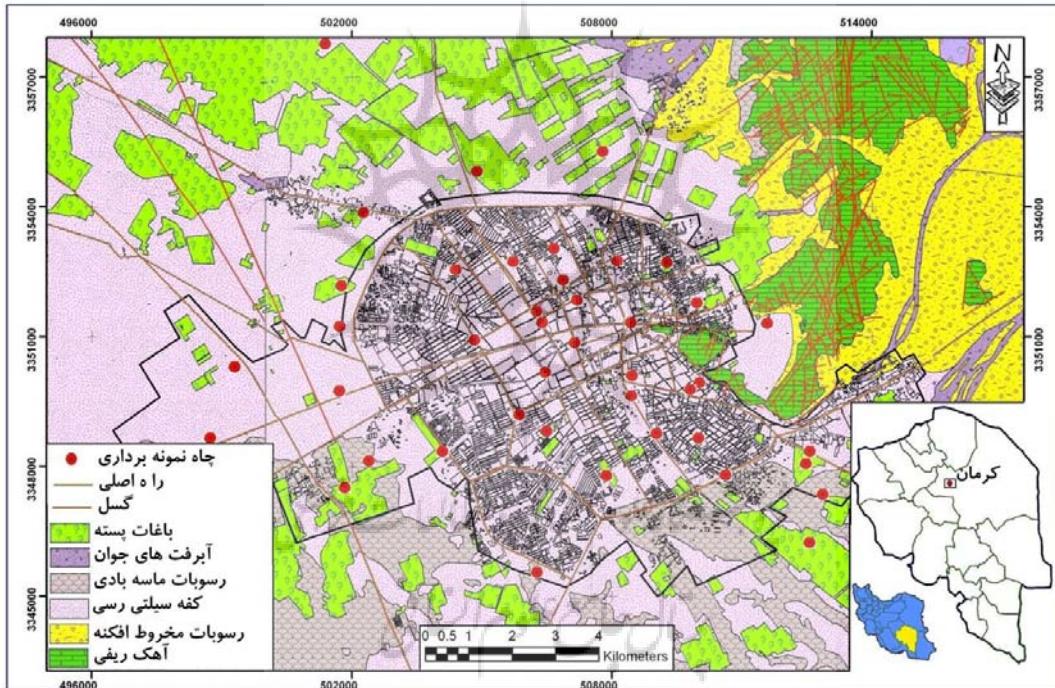
هدف از این تحقیق، بررسی تعییرات غلظت برخی فلزات سنگین شامل سرب، روی، مس، کادمیوم، کروم و منگنز و آئیون سولفات و یون نیترات موجود در آب و دیگر عوامل کیفیت آبهای زیرزمینی محدوده شهری با استفاده از سیستم اطلاعات جغرافیایی و تعیین میزان همیستگی بین این عناصر و کاتیون‌های اصلی است. در این ارتباط تعییرات غلظت عناصر و ترکیبات یاد شده در این محیط‌ها، مقایسه این غلظت‌ها با غلظت‌های استاندارد و عوامل مختلف مؤثر در این تعییرات و ناهنجاری‌های احتمالی بوجود آمده

حمل شده و تجزیه شیمیایی شدند و مقادیر ۶ عنصر سرب، روی، مس، کادمیوم، کروم و منگنز، به علاوه کاتیون‌های اصلی سدیم، پتاسیم، کلسیم و منیزیم و آئیون‌های اصلی بیکربنات، سولفات، کلراید و نیترات و همچنین سختی کل و کل مواد جامد محلول در آنها مورد سنجش قرار گرفت.

اندازه‌گیری غلظت عناصر جزئی با استفاده از روش دستگاهی جذب اتمی کوره گرافیتی و غلظت آئیون‌ها با روش تیتراسیون و پتانسیومتری (Radojevic & Bashkin, 1999) صورت گرفت.

مشخصات دستگاهها در جدول شماره (۱) ذکر شده است.

به طوری که یکی از نمونه‌ها پس عبور از فیلتر ۰/۴۵ میکرون، با اسید نیتریک خالص تا pH کمتر از ۲ اسیدی شد (Langmuir, 1997). این نمونه برای اندازه‌گیری فلزات سنگین و دیگر کاتیون‌ها در نظر گرفته شد و نمونه دیگر بدون اسیدی کردن برای اندازه‌گیری آئیون‌ها در نظر گرفته و برداشته شدند. در محل نمونه‌برداری pH هدایت الکتریکی و دمای آب مورد سنجش قرار گرفت. موقعیت جغرافیایی مکان نمونه‌برداری با مدل GPS تحت سیستم متریک ثبت شد. نمونه‌ها تا زمان تجزیه شیمیایی در دمای ۴ درجه سانتیگراد نگهداری (Shahid, 2000; Raja & Venkatesan, 2010) و سپس در فاصله ۲۴ ساعت به آزمایشگاه

شکل شماره (۱): نقشه زمین شناسی و موقعیت چاههای نمونه‌برداری محدوده کرمان

جدول شماره (۱): مشخصات دستگاههای مورد استفاده

ردیف	نام دستگاه	مدل	کاربرد	محل سنجش
۱	جذب اتمی کوره گرافیتی	Varian 220 SpectrAA	جهت تعیین کاتیون‌های اصلی و فلزات سنگین	آزمایشگاه دانشکده علوم محضی در مرکز
۲	پتانسیومتری	Met Rohm 692- Ion meter	برای سنجش آئیون نیترات و سولفات	بین‌المللی علوم و تکنولوژی پیشرفته
۳	pH متر قابل حمل	WTW pH330i	برای سنجش pH و دمای آب در محل نمونه‌برداری	محل نمونه‌برداری
۴	متراقب قابل حمل EC	WTW Cond315i	برای سنجش میزان هدایت الکتریکی در محل نمونه‌برداری	محل نمونه‌برداری

و ارائه راهکارهای مناسب جهت پاکسازی این محیط یاری می‌کند.

نتایج

در جدول شماره (۲) نتایج تجزیه شیمیایی برخی عناصر و ترکیبات در نمونه‌های آب زیرزمینی محدوده کرمان آمده است. همچنین این داده‌ها با عیارهای استاندارد آب آشامیدنی و کشاورزی متعلق به سازمان بهداشت جهانی، اتحادیه اروپا، آژانس حفاظت محیط زیست امریکا و سازمان خوار و بار جهانی مقایسه شده‌اند. با توجه به داده‌های این جدول مشاهده می‌شود که حداکثر غلظت املاح و عناصر جزئی اندازه‌گیری شده در تمامی موارد بیش از حداکثر غلظت مجاز برای آب آشامیدنی و در بسیاری از موارد بیش از غلظت مجاز برای آب کشاورزی است. در این میان غلظت مس و روی کمتر از مقادیر استاندارد است و آلودگی چندانی نشان نمی‌دهند. غلظت یون‌هایی که در تشکیلات تبخیری یافت می‌شود ناهماری سیار بالای نشان می‌دهد. برای نمونه متوسط غلظت آنیون سولفات، ۳/۵ برابر حداکثر غلظت مجاز برای آشامیدنی است. ضرایب همبستگی بین غلظت یون‌های اصلی، عناصر جزئی و دیگر عوامل کیفیت آب می‌توانند تا حد زیادی مبنی منشاء این عوامل کیفیت آب باشند (جدول شماره ۳).

جدول شماره (۲): نتایج تجزیه شیمیایی نمونه‌های آب زیرزمینی محدوده کرمان

	<i>Cd</i> ($\mu\text{g/l}$)	<i>Cr</i> ($\mu\text{g/l}$)	<i>Cu</i> ($\mu\text{g/l}$)	<i>Mn</i> ($\mu\text{g/l}$)	<i>Pb</i> ($\mu\text{g/l}$)	<i>Zn</i> ($\mu\text{g/l}$)
میانگین	۶	۲۸	۱۳	۲۶	۴۵	۳۵
بیشینه	۱۲	۲۸۰	۱۵۰	۱۳۲	۱۲۰	۱۷۲
کمینه	۱	۱	۱	۱	۱۰	۰/۵
میانه	۵	۲۰	۵	۱۵	۴۰	۱۱
(WHO, 2008; EPA, 2009) بیشینه مجاز برای آشامیدن (Ayers & Westcot, 1994)	۵	۵۰	۱۰۰	۵۰	۵۰	۵۰۰
	<i>Ca²⁺</i> (mg/l)	<i>Mg²⁺</i> (mg/l)	<i>Na⁺</i> (mg/l)	<i>K⁺</i> (mg/l)	<i>SO₄²⁻</i> (mg/l)	<i>Cl</i> (mg/l)
میانگین	۱۲۲	۱۴۷	۴۵۵	۲۲/۷	۸۷۷	۴۲۵
بیشینه	۲۴۰	۳۸۸	۱۷۱۵	۹۷	۲۶۹۶	۱۷۳۲
کمینه	۲۰/۴۵	۲۸	۹۲	۱۰	۱۴۸	۱۰۳
میانه	۱۲۶/۷	۱۱۲	۳۷۰	۲۱/۵	۷۰۳	۳۸۳
(WHO, 2008; EPA, 2009) بیشینه مجاز برای کشاورزی (Ayers & Westcot, 1994)	۲۰۰	۱۵۰	۱۷۵	۱۲	۲۵۰	۲۵۰
	<i>HCO₃⁻</i> (mg/l)	<i>NO₃⁻</i> (mg/l)	<i>TDS</i> (mg/l)	<i>EC</i> ($\mu\text{m/cm}$)	<i>TH</i> ($\text{mg/L}_{\text{CaCO}_3}$)	<i>pH</i>
میانگین	۴۹۰	۱۱۹	۲۲۳۳	۳۴۸۵	۸۲۲	۷/۲۸
بیشینه	۱۰۰۸	۳۹۵	۵۸۰۱	۹۰۵۰	۲۱۶۷	۸/۴
کمینه	۱۶۵	۲۳	۶۸۶	۱۰۷۰	۱۶۶	۶/۷۴
میانه	۴۸۸	۶۱	۲۱۴۷	۳۳۵۰	۸۱۹	۷/۲
(EU, 1998; EPA, 2009) بیشینه مجاز برای آشامیدن (Ayers & Westcot, 1994)	-	۴۵	۱۵۰۰	۲۰۰۰	۵۰۰	۶/۵-۸/۵
	۶۰۰	۶۰۰	۲۰۰۰	۲۷۰۰	-	۶/۵-۸/۵

جدول شماره (۳): میزان ضرایب همبستگی بین عوامل مختلف کیفیت آب زیرزمینی در محدوده کرمان

	pH	TH	TDS	K ⁺	Na ⁺	Ca ⁺⁺	Mg ⁺⁺	HCO ₃ ⁻	Cl ⁻	SO ₄ ²⁻	NO ₃ ⁻	Cd	Cr	Cu	Mn	Pb	Zn
pH	۱	.۱۲	.۰/۰۱	.۰/۰۷	.۰/۰۱	.۰/۳۱	.۰/۰۲	.۰/۱۲	.۰/۰۱	.۰/۰۵	.۰/۰۴	.۰/۰۲	.۰/۰۰	.۰/۰۱	.۰/۰۱	.۰/۰۳	.۰/۰۰
TH		۱	.۰/۵۵	.۰/۰۷	.۰/۲۷	.۰/۴۳	.۰/۸۸	.۰/۲۶	.۰/۲۴	.۰/۷۹	.۰/۴۶	.۰/۵۴	.۰/۰۲	.۰/۰۰	.۰/۰۳	.۰/۰۵	.۰/۰۷
TDS			۱	.۰/۰۹	.۰/۸۸	.۰/۰۸	.۰/۶۳	.۰/۲۶	.۰/۲۴	.۰/۸	.۰/۴۶	.۰/۵۴	.۰/۰۱	.۰/۰۰	.۰/۰۳	.۰/۰۵	.۰/۰۷
K ⁺				۱	.۰/۴۳	.۰/۰۱	.۰/۱	.۰/۰۳	.۰/۱۱	.۰/۱۱	.۰/۱۴	.۰/۱۷	.۰/۰۱	.۰/۰۰	.۰/۱۶	.۰/۰۴	.۰/۰۲
Na ⁺					۱	.۰/۰۱	.۰/۳۳	.۰/۰۵	.۰/۷۶	.۰/۵۷	.۰/۱۲	.۰/۵۱	.۰/۰۱	.۰/۰۲	.۰/۱۱	.۰/۲	.۰/۰۲
Ca ⁺⁺						۱	.۰/۲۳	.۰/۵۳	.۰/۰۲	.۰/۲۳	.۰/۱۸	.۰/۱۵	.۰/۱۲	.۰/۰۱	.۰/۰۱	.۰/۱۸	.۰/۰۶
Mg ⁺⁺							۱	.۰/۳۸	.۰/۵۱	.۰/۹۲	.۰/۴۸	.۰/۶۲	.۰/۰۱	.۰/۰۲	.۰/۰۲	.۰/۴۸	.۰/۰۱
HCO ₃ ⁻								۱	.۰/۰۴	.۰/۳۴	.۰/۵۴	.۰/۲	.۰/۲۶	.۰/۰۱	.۰/۰۰	.۰/۱۳	.۰/۰۱
Cl ⁻									۱	.۰/۵	.۰/۰۷	.۰/۳۲	.۰/۲۶	.۰/۰۱	.۰/۰۰	.۰/۱۳	.۰/۰۱
SO ₄ ²⁻										۱	.۰/۲۲	.۰/۶۳	.۰/۰۲	.۰/۰۲	.۰/۰۵	.۰/۴۶	.۰/۰۴
NO ₃ ⁻											۱	.۰/۳۴	.۰/۱۷	.۰/۰۰	.۰/۰۴	.۰/۲۹	.۰/۰۳
Cd												۱	.۰/۰۱	.۰/۰۴	.۰/۰۵	.۰/۲	.۰/۰۶
Cr													۱	.۰/۰۲	.۰/۰۱	.۰/۰۱	.۰/۰۲
Cu														۱	.۰/۰۱	.۰/۰۰	.۰/۰۳
Mn															۱	.۰/۰۶	.۰/۱۲
Pb																۱	.۰/۰۶
Zn																	۱

طبیعی و ورود از طریق انحلال کودهای شیمیایی است. مقداری از یون سولفات نیز می‌تواند از همین طریق وارد آبهای زیرزمینی شده باشد. غلظت یون نیترات نیز همبستگی زیادی با دیگر یون‌ها ندارد که دلیل آن ورود آن از طریق فاضلابهای خانگی و یا کودهای شیمیایی است. برای تحلیل بهتر آلودگی سفره آب زیرزمینی شهر کرمان، میزان غلظت یون‌های Cl⁻, SO₄²⁻, Mg²⁺, Ca²⁺, Na⁺, HCO₃⁻, سنجش شده در نمونه‌های ۶ چاه پمپاژ در این تحقیق با غلظت یون‌های مشابه مربوط به سال ۱۳۷۳ چاههای محدوده کرمان (آب منطقه‌ای استان کرمان، ۱۳۷۳) مقایسه شد (جدول شماره ۴). بر طبق این جدول غلظت یون‌های سدیم و کلر روند افزایشی دارند که این را می‌توان ناشی از ورود فاضلاب به سفره آب زیرزمینی دانست.

شایان ذکر است که یکی از ویژگی‌های فاضلابهای خانگی، بالا بودن غلظت نمک در آنهاست (Laws, 2000). همچنین در بخش‌هایی از شهر نیز به علت بالا آمدن سطح آب زیرزمینی، امالحی مثل نمک که قبلاً تحت تأثیر موئینگی بالا آمده و کانی‌های تبخیری تشکیل یافته‌اند، دوباره حل شده و سبب افزایش سدیم و کلر شده‌اند. مواد آلی موجود در فاضلاب حاوی گوگرد آلی هستند که در اثر اکسیداسیون به سولفات تبدیل می‌شوند (Langmuir, 1997). بنابراین عامل اصلی افزایش، غلظت سولفات فاضلاب حاصل از چاههای جاذب است ولی احتمالاً بالا آمدن سطح

با توجه به ضرایب همبستگی مشخص می‌شود که بهطور کلی غلظت فلزات سنگینی مانند مس، روی و کروم و تا حد زیادی سرب دارای همبستگی چندانی با یون‌های اصلی نیست که نشان‌دهنده ورود این عناصر از طریق آلودگی‌های انسانی است. از این میان کادمیوم دارای همبستگی نسبتاً قابل قبولی با یون‌های اصلی است که نشان می‌دهد منبع اصلی این عنصر، انحلال سنگها و رسوبات منطقه است و آلاینده‌های شهری تأثیر چندانی بر غلظت آن ندارند. بیشترین همبستگی این عنصر با آنیون سولفات و کاتیون منیزیم (حدود ۰/۶۰) است که مشخص می‌سازد بخش عمده آن متأثر از انحلال کانی‌های تبخیری، بویژه سولفات‌های منیزیم و کلسیم است. بعلاوه مقداری کادمیوم نیز می‌تواند در اثر ورود از طریق کودهای شیمیایی فساته موردن استفاده در باغهای پسته وارد آبهای زیرزمینی منطقه شود (سازمان برنامه و بودجه، ۱۳۷۴). سرب نیز تا حدودی از روند مشابه با کادمیوم با میزان کمتر تعیت می‌کند. نکته جالب توجه دیگر همبستگی زیاد یون‌های حاصل از انحلال رسوبات تبخیری مانند کاتیون‌های سدیم، منیزیم و آنیون‌های سولفات و کلرايد است. برای مثال همبستگی بین سدیم و کلر ۰/۷۶ و منیزیم و سولفات ۰/۹۲ است. همبستگی زیاد این املاح با کل جامدات محلول در آبهای زیرزمینی کرمان نشان‌دهنده تأثیر زیاد رسوبات تبخیری در افزایش املاح در این آبهاست. غلظت یون پتاسیم دارای همبستگی کمی با دیگر یون‌های است که دلیل آن منبع غیر مشترک

و ۴۰ به میزان بیش از ppm /۰ بوده که در مرکز شهر و در نزدیک پمپ بنزین شهید رجایی، یا پایانه مسافربری شهر است. این مسئله را می‌توان به وجود سرب و روودی از طریق فاضلاب حاصل از شستشوی خیابان‌ها که در اثر احتراق سوخت‌های فسیلی در موتور اتومبیل‌ها بر سطح خیابان‌ها نشسته و همچنین ریخت و پاش‌های حاصل از سوخترسانی و فاضلاب کارگاه‌های تعویض روغن، نقاشی ماشین و باتری‌سازی‌ها دانست. بر اساس مطالعات حمزه (۱۳۸۵)، غلظت سرب در خاک محل پمپ بنزین شهید رجایی و پایانه مسافربری کرمان به ترتیب بیش از ۰/۵ و ۵ گرم بر کیلوگرم اندازه‌گیری شده است.

غلظت منکتر در محدوده مرکزی شهر افزایش اندکی نشان می‌دهد، اما در محدوده غربی شهر که محل استقرار کارگاه‌های صنعتی است، بالاست. همبستگی ضعیف این عنصر با کانیون‌های اصلی نشان می‌دهد که منشاء آن انسان‌زاد است و می‌تواند در اثر ورود فاضلاب صنایع مستقر در این منطقه وارد آبهای زیرزمینی شده باشد (شکل شماره ۴). غلظت کروم بهطور کلی در آبهای زیرزمینی شهر کم است و در بیشتر نقاط کمتر از ۰/۰۵ میلی‌گرم بر لیتر است و فقط در چاه شماره ۱۳ که در محل شهرک صنعتی کرمان و همچنین چاه شماره ۳۹ که در نزدیک تعویض روغنی قرار دارد ناهنجاری نشان می‌دهد (شکل شماره ۵).

عناصر مس و روی چندان آلودگی نشان نمی‌دهند و فقط در برخی نمونه‌ها کمی افزایش غلظت دارند.

غلظت یون نیترات در نیمی از چاههای نمونه‌برداری شده، بیش از حد مجاز بوده و در بخش‌های مرکزی شهر حداکثر است که در اثر ورود فاضلاب‌های خانگی به این مناطق است. این عامل نشان دهنده آلودگی آب زیرزمینی در اثر ورود فاضلاب‌های شهر است (شکل شماره ۶).

غلظت یون‌های کلسیم و بیکربنات در شرق کرمان که رخنمون‌های آهکی در آنجا قرار دارد، افزایش نشان می‌دهد و به سمت غرب شهر که محل تسلط رسوبات تبخیری است کاهش می‌یابد و در جنوب دشت که رسوبات بادی در آنجا گسترش دارند کاهش چشمگیری نشان می‌دهد. غلظت نسبتاً زیاد یون کلسیم در شمال غرب دشت کرمان در اثر اتحلال کانی‌های سولفات‌کلسیم، بویژه ژیپس است.

غلظت یون بیکربنات در مرکز شهر روند افزایشی دارد که این امر را می‌توان در اثر ورود فاضلاب غنی از مواد آلی دانست. در اثر

آبهای زیرزمینی هم موجب اتحلال کچ موجود در رسوبات ریزدانه نزدیک سطح زمین شده است.

جدول شماره (۴): مقایسه غلظت برخی یون‌ها در سال ۱۳۸۵ و

سال ۱۳۷۳ در تعدادی از چاههای محدوده کرمان

یون‌های محلول	متوسط در سال ۱۳۸۵(mg/l)	متوسط در سال ۱۳۷۳(mg/l)	ضریب افزایش طی ۱۲ سال	درصد افزایش سالانه
سدیم	۸۷۳/۳	۳۲۱/۳	۲/۷	۲۲
کلسیم	۹۵/۸	۹۵/۳	۱/۰۰۵	۸
منیزیم	۱۴۲/۸	۸۶/۹	۱/۶۴	۱۳/۷
کلراید	۵۱۷/۳	۳۸۵/۷	۱/۳۴	۱۱
سولفات	۸۵۱/۶	۵۸۶/۸	۱/۴۵	۱۲
بیکربنات	۴۵۵/۶	۲۷۲/۴	۱/۶۷	۱۴

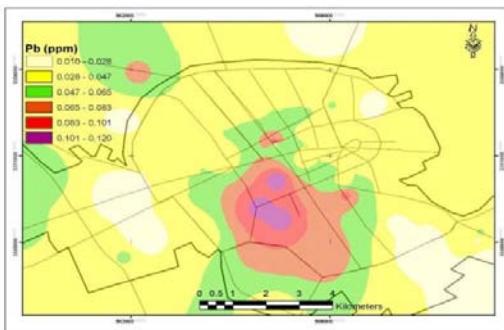
به منظور بررسی تغییرات مکانی غلظت عناصر در آبهای زیرزمینی محدوده کرمان، نقشه‌های ژئوشیمیایی مربوطه با استفاده از فناوری سیستم اطلاعات جغرافیایی تهیه شدند. این نقشه‌ها می‌توانند بهطور کاملاً واضح توزیع اماراتی و میزان همبستگی غلظت عناصر و ترکیبات اندازه‌گیری شده را در این محدوده نشان دهند.

همچنین با استفاده از این نقشه‌ها می‌توان نقاط با ناهنجاری بالا تعیین کرد و با قرار دادن لایه‌های مراکز آلاینده بالقوه بر روی نقشه‌های هم غلظت، تأثیر این مناطق را بر آلودگی آبهای زیرزمینی منطقه آشکار ساخت. با توجه به نقشه‌ها، در مورد عناصر جزئی سمی می‌توان گفت که غلظت تمامی آنها در مرکز شهر افزایش چشمگیری نشان می‌دهد که حاصل از آلودگی انسانی است.

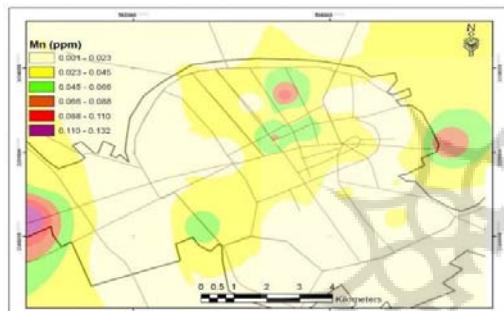
غلظت کادمیوم در بخش‌های مرکزی و همچنین در بخش کوچکی از غرب شهر در حد ۰/۰۱ تا ۰/۰۱۲ است، که بر اساس ضرائب همبستگی این افزایش در اثر اتحلال کانی‌های خاص در سازندهای زمین‌شناسی در زیر شهر کرمان است. در میان فلزات سنگین مورد بررسی، عنصر کادمیوم بیشترین تمایل را در جانشینی در کانی‌های حاوی کلسیم دارد (Langmuir, 1997).

به دلیل کارستی بودن سفره آب زیرزمینی منطقه و فور کانی کربنات کلسیم در محدوده مورد مطالعه، مهم‌ترین منبع این عنصر محیط طبیعی است. افزایش بیشتر این عنصر در غرب شهر را نیز می‌توان در اثر ورود فاضلاب صنایع و تعمیرگاهها و کارگاه‌های کوچک مستقر در این بخش دانست (شکل شماره ۲).

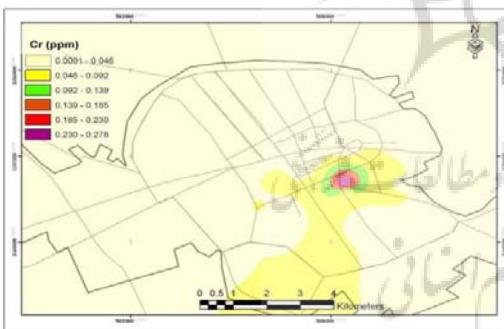
افزایش غلظت سرب در مرکز شهر کاملاً محسوس است (شکل شماره ۳). حداکثر غلظت سرب در چاههای شماره ۲، ۳، ۲۹

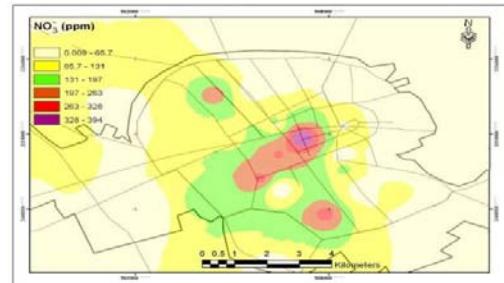
شکل شماره (۳): نقشه ژئوشیمیایی غلظت عنصر سرب در آبهای زیرزمینی محدوده مورد مطالعه (میلی گرم بر لیتر)

شکل شماره (۴): نقشه ژئوشیمیایی غلظت عنصر منگنز در آبهای زیرزمینی محدوده مورد مطالعه (میلی گرم بر لیتر)

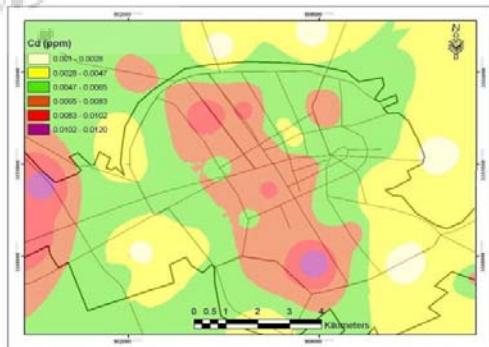
شکل شماره (۵): نقشه ژئوشیمیائی غلظت عنصر کروم در آبهای زیرزمینی محدوده مورد مطالعه (میلی گرم بر لیتر)

شکل شماره (۶): نقشه ژئوشیمیایی غلظت یون نیترات در آبهای زیرزمینی محدوده مورد مطالعه (میلی گرم بر لیتر)

تجزیه مواد آلی، دی اکسید کربن (CO_2) تولید شده در آب تولید یون بی کربنات می کند و غلظت آن افزایش می یابد. بیشترین فراوانی غلظت یون کلسیم و بی کربنات در منطقه بر اساس نقشه های ژئوشیمیایی به ترتیب ۱۰۰ تا ۱۵۰ و ۳۰۰ تا ۶۰۰ میلی گرم بر لیتر است. غلظت دیگر یون ها که در رسوبات تبخیری مرکز دارند از سمت شرق به غرب افزایش زیادی نشان می دهند که امری دور از انتظار نیست. انحلال کانی هایی مانند سولفات های کلسیم و منیزیم و هالیت مسئول افزایش غلظت یون های اصلی سولفات (شکل شماره ۷)، کلراید، منیزیم، سدیم و کلسیم است.

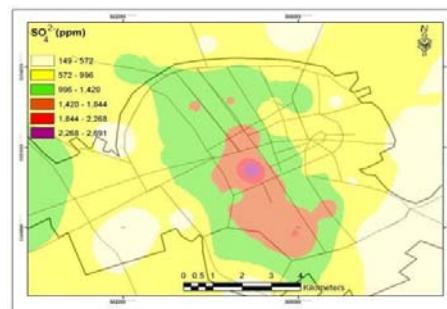
مطالعات شرکت های مهندسان مشاور راکشاپ (۱۳۵۷) و سیترا (۱۹۶۵)، نیز می بین تسلط رسوبات تبخیری در غرب و شمال غرب کرمان است غلظت یون منیزیم و سولفات در مرکز شهر نیز ناهنجاری زیادی نشان می دهد که به دلیل آلودگی متاثر از محیط شهری است. بیشترین فراوانی غلظت یون های منیزیم، سدیم، پتاسیم، کلر و سولفات به ترتیب ۱۰۰ تا ۲۰۰، ۲۰۰ تا ۴۰۰، ۴۰۰ تا ۶۰۰ و ۵۰۰ تا ۱۵۰۰ است که در آنها موارد بالاتر از حد مجاز آب آشامیدنی و کشاورزی است. همچنین با توجه به نقشه ها، میزان هدایت الکتریکی، کل مواد جامد محلول و سختی کل نیز از روندی مشابه با املاح موجود در رسوبات تبخیری تعیت می کند که نشان دهنده همبستگی بالای آنهاست و نتایج موجود در جدول شماره (۵) را تأیید می کند. میزان pH در محدوده مرکزی شهر کمتر از ۷ و اسیدی است (شکل شماره ۸). عدم وجود همبستگی بین pH و غلظت عناصر سمی حاکی از افزایش انحلال پذیری این عناصر در pH های اسیدی است.

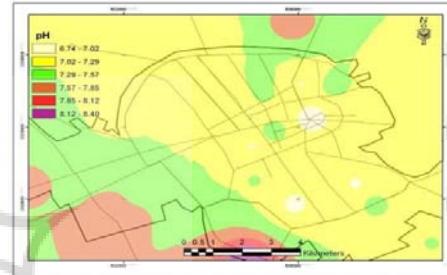
شکل شماره (۲): نقشه ژئوشیمیایی غلظت عنصر کادمیوم در آبهای زیرزمینی محدوده مورد مطالعه (میلی گرم بر لیتر)

هستند. برای مثال، فاضلاب شرکت سهامی فرش ایران مورد تصفیه قرار نمی‌گیرد. میزان آب مصرفی در این واحد طی سال ۱۳۷۰ در حدود ۱۴۴۰۰۰ لیتر بوده است. این فاضلاب بیشتر دارای رنگ‌های طبیعی و مصنوعی و خاصیت اسیدی است (سازمان برنامه و بودجه، ۱۳۷۴). این رنگها می‌توانند حاوی غلظت‌های بالایی از فلزات سنگین، بویژه سرب باشند (Laws, 2000).

مهاجرت افقی، و یا عمودی عناصر جزئی سمی در خاک شهرها بستگی به میزان رواناب سطحی مانند آب موجود در جوی‌های آب اطراف خیابان و جنس خاک دارد (غضبان، ۱۳۸۱). مهاجرت این عناصر با خواص خاک از قبیل H_p مواد آلی، ساختار افقی‌های خاک، ترکیب و اندازه دانه‌های خاک، توانایی جذب، فراوانی میکروارگانیزم‌ها و در نهایت انحلال پذیری اشکال مختلف شیمیایی آنها و توانایی جذب عناصر با کلوئیدهای خاک کنترل می‌شود (Eby, 2004). در اینجا نقش کلوئیدهایی مانند رس‌ها، اکسیدهای آهن و منگنز و ترکیبات آلی را که در جذب این عناصر مسمومیتزا و تصفیه و پاکسازی طبیعی آنها مؤثرند نمی‌توان نادیده گرفت. خاکهای رسی کرمان با pH متوسط تا قلیایی (آب منطقه‌ای، ۱۳۸۴)، معمولاً باعث کاهش تحرک عناصر فرعی و کمیاب می‌شوند. بر اساس مطالعات بکت (۱۹۵۸) گونه‌ها و نسبت‌های مختلف کانی‌های رسی در افق‌های مختلف خاک در ۳۵ m.Eq/100gr کرمان سبب ایجاد ظرفیت تبادل کاتیونی شده است. تحقیقات حمزه (۱۳۸۵) و بکت (۱۹۵۸) با اشعه ایکس نشان‌دهنده حضور کانی‌های مونتموریونیت، کلریت، میکا، کائولینیت، زیپس، هالیت، کلسیت و مقادیر کمی کوارتز و فلدسپار در خاک‌های محدوده کرمان است. اما میزان مواد آلی در خاک‌های کرمان بسیار ناچیز است. از املال نسبتاً زیاد این خاکها می‌توان به نمک‌های محلول سدیم، پتاسیم و منیزیم اشاره نمود. این عوامل پاکسازی طبیعی باعث جذب میزان زیادی از آلاینده‌ها در سطح و جلوگیری از آلودگی آبهای زیرزمینی شهر می‌شوند. بر اساس مطالعات حمزه (۱۳۸۵) غلظت عناصر سرب، مس و روی در سطح خاک‌های کرمان بین دو تا سه برابر غلظت آنها در عمق ۲۰ تا ۲۵ سانتی‌متری خاک است که میان جذب این آلاینده‌ها در سطح خاک و رسوب است. از آنجا که اکثر فلزات سنگین در محلول خاک به صورت کاتیون‌های با دو بار مثبت حضور دارند، افزایش pH سبب کاهش تحرک و افزایش جذب آنها توسط کلوئیدهای خاک می‌شود (Langmuir, 1997).

شکل شماره (۷): نقشه ژئوشیمیایی غلظت یون سولفات در آبهای زیرزمینی محدوده مورد مطالعه (میلی گرم بر لیتر)

شکل شماره (۸): نقشه ژئوشیمیایی میزان pH در آبهای زیرزمینی محدوده مورد مطالعه

بحث و نتیجه‌گیری

در کرمان متأسفانه به دلیل نبود سیستم تخلیه فاضلاب، استفاده از چاههای جذبی در مورد فاضلاب‌های خانگی، فاضلاب‌های مناطق صنعتی، و یا ادارات، خطر آلودگی آبهای زیرزمینی منطقه بشدت احساس می‌شود. استفاده از چاههای جذبی در دفع فاضلاب شهری باعث شده تا سطح آب زیرزمینی در کرمان افزایش چشمگیری داشته باشد. به عنوان مثال در مسجد جامع کرمان که ارتفاع آن پایین‌تر از سطح شهر است، سطح آب زیرزمینی به حدی بالا آمده که باعث وارد آوردن خساراتی به این بنای تاریخی شده است. باید یادآور شد که فاضلاب تعدادی از مراکز درمانی مانند بیمارستان‌های شفا، ارجمند کرمانی و شهید باهنر، به چاههای فاضلابی که در داخل محوطه بیمارستان حفر شده‌اند، تخلیه می‌شود که این موضوع خطر آلودگی میکروبیولوژیکی منابع آب زیرزمینی را به‌شدت افزایش می‌دهد (سازمان برنامه و بودجه، ۱۳۷۴). فاضلاب‌های صنعتی کرمان به دلیل تعدد فعالیت‌های تولیدی و صنعتی بسیار متنوع‌اند. در بین ارگان‌ها و واحدهای صنعتی مطالعه شده، زندان کرمان، کارخانه روغن نباتی، صنایع مس شهید باهنر و کارخانه شیر دارای امکانات تصفیه فاضلاب هستند و شرکت سهامی زمزم کرمان و کشتارگاه کرمان فاقد سیستم تصفیه فاضلاب

عناصر جزئی سمی از جمله سرب، منگنز و کروم در این آبها شوند. افزایش جمعیت، تغییر الگوی مصرف و افزایش آگاهی‌های بهداشتی باعث مصرف هر چه بیشتر آب و متناسب با آن، تولید هر چه بیشتر فاضلاب می‌شود. در وضعیت موجود، متوسط سرانه مصرف آب شهری در کرمان بدون احتساب تلفات آب به ازای هر نفر در حدود ۱۸۰ لیتر در روز است که بین ۷۵ تا ۸۰ درصد از این مقدار به صورت فاضلاب در چاههای جاذب تخلیه می‌شود. این در حالی است که می‌دانیم کرمان در منطقه‌ای خشک و نیمه خشک قرار گرفته و منطقه در حال حاضر در یک دوره خشکسالی به سر می‌برد که برای چنین منطقه‌ای استفاده یکبار مصرف از آب با هیچ منطقی سازگاری ندارد. بنابراین تأسیس هرچه سریع‌تر شبکه جمع‌آوری و تصفیه فاضلاب شهری و صنعتی برای ممانعت از ورود فاضلاب به سفره آب شهر که باعث جلوگیری از آلودگی آبهای زیرزمینی می‌شود، ضروری است.

منبع آلودگی یون‌های سولفات، کلراید، سدیم، سازندهای خاص زمین‌شناسی از جمله رسوبات تبخیری (نمک و ژیس) هستند. البته ورود فاضلاب خانگی در افزایش غلظت نیترات بسیار مؤثر است و در افزایش غلظت یون‌های سدیم و کلراید نیز نقش بسزایی دارد. اثر غیرمستقیم فاضلاب در آلودگی آب زیرزمینی شامل آزادسازی یون کلسیم از سطح رس‌ها در اثر جایگزینی سدیم است که باعث افزایش غلظت کلسیم در آبهای زیرزمینی کرمان می‌شود. تشکیلات زمین‌شناسی مؤثر در افزایش غلظت یون‌های اصلی موجود در آب زیرزمینی شامل سنگ‌های آهکی شرق کرمان و رسوبات سیلتی - رسی حاوی کانی‌های تبخیری در زیر شهر و غرب و شمال غرب کرمان است. این تشکیلات تأثیر فراوانی در افزایش غلظت یون‌های اصلی محلول در آب زیرزمینی در زیر شهر و همچنین در غرب و شمال غرب آن دارد. رواناب‌های سطحی کوچه‌ها و خیابان‌ها و همچنین فاضلاب صنایع که از طریق چاههای جذبی به سفره آب زیرزمینی شهر تزریق می‌شوند، می‌توانند سبب افزایش غلظت

منابع مورد استفاده

آب منطقه‌ای استان کرمان. ۱۳۷۳. گزارش مطالعات آب دشت کرمان در سال آبی ۱۳۷۲-۱۳۷۳، دفتر امور مطالعات پایه منابع آب، ۶۷ ص.

آب منطقه‌ای استان کرمان. ۱۳۸۴. گزارش ادامه مطالعات آب دشت کرمان-باغین در سال آبی ۸۳-۸۴، دفتر امور مطالعات پایه منابع آب، ۹۸ ص.

احمدی افزادی، ع.، ۱.۳۸۱. مدل آبهای زیرزمینی دشت کرمان با تأکید بر راه حل‌های مدیریتی جهت مقابله با بالا آمدگی سطح آبهای زیرزمینی، پایان نامه کارشناسی ارشد زمین‌شناسی کارشناسی ارشد، دانشگاه شهید چمران اهواز، ۱۸۵ ص.

حسن زاده، ر. ۱۳۸۵. بررسی شرایط و مسائل زمین‌شناسی شهری کرمان با استفاده از سیستم اطلاعات جغرافیایی (GIS)، پایان نامه کارشناسی ارشد زمین‌شناسی زیست محیطی دانشگاه شهید باهنر کرمان، ۲۲۱ ص.

حمزه، م. ع. ۱۳۸۵. نشانگرهای ژئوشیمیایی و زیست محیطی در محدوده شهری کرمان، پایان نامه کارشناسی ارشد زمین‌شناسی زیست محیطی دانشگاه شهید باهنر کرمان، ۳۷۱ ص.

راکشاب (مهندسان مشاور). ۱۳۵۷. گزارش مرحله اول طرح تامین آب بیست ساله کرمان، ۲۳۰ ص.

سازمان برنامه و بودجه. ۱۳۷۴. مطالعات جامع اقتصادی-اجتماعی استان کرمان، همنهاد (خلاصه گزارش‌ها)، ۵۱۷ ص و محیط زیست، ۳۰۰ ص.

غضبان، ف. ۱۳۸۱. زمین‌شناسی زیست محیطی، انتشارات دانشگاه تهران، دانشکده محیط زیست، ۴۱۶ ص.

نعمتی پورکرمانی، غ. ۱۳۶۹. بررسی منابع آب آشامیدنی شهر کرمان از نظر فلزات سنگین و سایر عوامل شیمیایی، پایان نامه کارشناسی ارشد، دانشکده بهداشت، دانشگاه علوم پزشکی تهران، ۱۵۲ ص.

Aiuppa,A.C., et al. 2005. Trace metal modeling of groundwater-gas-rock interactions in a volcanic aquifer; mount Vesuvius, Southern Italy, Chemical Geology, Vol. 216, pp. 289-311.

Ayers,R.S. & D.W.,Westcot.1994. Water Quality for Agriculture,
<http://www.fao.org/docrep/003/t0234e/t0234e00.htm>.

- Beckett,R.H.T. 1958. The soils of Kerman, South Persia, Journal of Soil Science, Vol. 9, pp. 20-31.
- Botkin,D. & E.A.,Keller.2003. Environmental science, Earth as a living planet, 4th ed, John Willey, 668p.
- Bowie,S. U. & I.,Thornton.1985. Environmental Geochemistry and health, Kluwer academic, 285p.
- Chilton,J. 1999. Groundwater in the Urban Environment, A. A. Balkema, Rotterdam, 280p.
- Citra .1965. Consulting engineers company, Etude surle Development De L Utilisation Des Eaux Souterraines Dans La Zones De Kerman.
- Davis,A., J.H.,Kempton, & A.,Nicholson. 1994. Groundwater transport of arsenic and chromium at a historical tannery, Applied Geochemistry, Vol. 9, pp. 569-582.
- Eby,G.N. 2004. Principles of Environmental Geochemistry, Thomson Learning Academic Resource Center, 516p.
- EU.1998. Council Directive 98/83/EC on the quality of water intended for human consumption. Adopted by the Council, on 3 November 1998. <http://www.lenntech.com/applications/drinking/standards/eu-s-drinking-water-standards.htm>.
- Josuma,G., et al. 1987. Groundwater contamination: Use of models in decision- making, Kluwer Academic Publisher, 178p.
- Langmuir,D. 1997. Aqueous environmental geochemistry, Prentice – Hall, 600p.
- Laws,E.A. 2000. Aquatic pollution, 3rd ed., John Wiley, 320p.
- Liu,D.H.E. and B.G., Liptak.2000. Groundwater and surface water pollution, Lewis publishers, 280p.
- Nazari,M.M., et al. 1993. Urban ground-water pollution: a case study from Coventry, United Kingdom, Groundwater, vol. 31, pp. 417-424.
- Radojevic,M.V. & N.,Bashkin. 1999. Practical environmental analysis, London: Royal Society of Chemistry, 520p.
- Raja,G. and P.,Venkatesan .2010. Assessment of Groundwater Pollution and its Impact in and around Punnam Area of Karur District, Tamilnadu, India, Journal Of Chemistry, vol. 7, pp. 473-478.
- Shahid,S.2000. A study of groundwater pollution vulnerability using drastic/GIS West Bengal, India, Journal of environmental hydrology, vol. 8, pp. 1-9.
- USEPA.2009. List of drinking water contaminants and their MCLs.
<http://www.Epa.gov/safewater/contaminants/index/html#listmcl>.
- WHO.2008. Guidelines for Drinking-water quality, Third ed., Incorporating the first and second addenda, Volume 1: Recommendations, Geneva. 668p.
http://www.who.int/water_sanitation_health/dwq/fulltext.pdf.
- Xiangdong,L., et al. 2006. The study of metal contamination in urban soils of Hong Kong using a GIS-based approach, Environmental pollution, Vol. 129, pp.113-124.